

Rapport

Datum: 18 januari 2005

Rapportnummer: 2005/008

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) te Leeuwarden geen, althans geen nieuwe, betalingsregeling heeft willen treffen met haar zoon terzake van enkele openstaande geldboetes van in totaal ruim € 1.300.

Verder klaagt verzoekster erover dat een met naam genoemde medewerkster van het CJIB tijdens een telefoongesprek op 19 juni 2003 ten onrechte de indruk heeft gewekt dat het verzoek om een betalingsregeling zou worden ingewilligd nadat verzoekster aanvullende informatie zou hebben verstrekt.

Beoordeling

Algemeen

Omdat de op dat moment bij verzoekster inwonende zoon Q in het voorjaar van 2003 enige tijd in voorlopige hechtenis verbleef, heeft verzoekster zich in die periode ontfermd over voor hem bestemde post. Zij constateerde toen dat het CJIB te Leeuwarden meerdere incassoprocedures tegen haar zoon gaande had. In totaal ging het daarbij om een bedrag van € 1.322.

Verzoekster heeft zich toen tot het CJIB gewend met het verzoek om hetzij uitstel van betaling, hetzij gespreide betaling toe te staan. Het CJIB heeft dit verzoek niet ingewilligd.

I TEN AANZIEN VAN DE BETALINGSREGELING

A. Met betrekking tot het boetevonnissen 401305468

1. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat het CJIB geen, althans geen nieuwe, betalingsregeling ten behoeve van haar zoon Q heeft willen treffen.

2. In reactie op dit onderdeel van de klacht heeft de minister van Justitie te kennen gegeven dat het CJIB het verzoek voor het treffen van een, nieuwe, betalingsregeling op grond van de Aanwijzing executie (vervangende) vrijheidsstraffen, taakstraffen, geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen van het College van procureurs-generaal terecht heeft afgewezen en dat de klacht derhalve niet gegrond is.

3. Uit dit onderzoek is gebleken dat de kantonrechter te Beetsterzwaag verzoeksters zoon Q op 22 november 2002 heeft veroordeeld tot een geldboete van € 1.050, een en ander te voldoen in zeven gelijke maandelijkse termijnen van € 150.

Het CJIB is daarop eind maart 2003 begonnen met het innen van de boete door op 27 maart 2003 Q voor de eerste maal een acceptgiro te zenden, door middel waarvan hij de eerste termijnbetaling uiterlijk 26 april 2003 had kunnen verrichten.

Op 28 april 2003 heeft het CJIB Q een acceptgiro gestuurd voor de tweede termijn, welke termijn verstreek op 26 mei 2003.

Omdat Q inmiddels in voorlopige hechtenis verbleef, heeft verzoekster op 8 mei 2003 het CJIB schriftelijk verzocht om haar zoon uitstel van betaling te verlenen.

Het CJIB heeft dit verzoek niet gehonoreerd omdat op dat moment reeds een door de kantonrechter toegestane betalingsregeling liep en het CJIB het niet wenselijk vond dat aan de door de rechter opgelegde termijnregeling nog een ongeclausuleerd betalingsuitstel zou worden toegevoegd.

De Nationale ombudsman kan er begrip voor opbrengen dat het CJIB ten aanzien van het aan de orde zijnde boetevonnissen naast de door de kantonrechter opgelegde termijnregeling niet ook nog eens een uitstel van betaling heeft willen toestaan. Hierbij moet niet uit het oog worden verloren dat toen Q op of rond 9 april 2003 in hechtenis werd genomen hij reeds minimaal 10 dagen de mogelijkheid had gehad om de van hem verlangde gespreide betaling aan te vangen, bijvoorbeeld door middel van het bij zijn bank- of giro-instelling afgeven van een opdracht tot automatische overschrijving. Dat hij van deze mogelijkheid op 9 april 2003 geen gebruik had gemaakt, kan het CJIB uiteraard niet worden aangerekend.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging behoorlijk.

B. Met betrekking tot het boetevonnissen 401359836

Met betrekking tot het boetevonnissen, bekend onder strabisnummer 401359836, waarbij Q werd veroordeeld tot betaling van € 315, heeft het CJIB verzoekster op 26 juni 2003 te kennen gegeven dat geen betalingsregeling kan worden verleend omdat haar zoon op dat moment in detentie verbleef, maar dat zij wel zelfstandig mocht overgaan tot het doen van een (of meerdere) deelbetaling(en).

In het kader van dit onderzoek heeft de minister van Justitie een kopie overgelegd van hoofdstuk 7 van de interne executierichtlijn geldboetevonnissen van het CJIB (zie Achtergrond onder 4.). In deze interne richtlijn is onder meer aangegeven dat een verzoek om een betalingsregeling in beginsel niet zal worden gehonoreerd als in een eerdere zaak een betalingsregeling verschuldigbaar niet is nagekomen (maximaal één jaar eerder), de vervaldatum van de tweede aanmaning is verlopen, een dwangbevel is uitgevaardigd; (alsdan wordt verzoeker verwezen naar de behandelend deurwaarder) dan wel een arrestatiebevel is uitgevaardigd.

De minister heeft hierover later opgemerkt dat het CJIB in de brief van 26 juni 2003 aan verzoekster de afwijzing van het verzoek ten onrechte koppelt aan de detentie van haar zoon. Niet detentie in het algemeen, maar slechts detentie in de zaak waarvoor een betalingsregeling wordt gevraagd, staat toewijzing van dat verzoek in de weg.

Volgens de minister hield de detentie van Q vanaf 9 april 2003 geen verband met het hier aan de orde zijnde boetevonnissen.

De minister gaf aan te betreuren dat verzoekster op dit punt verkeerd is ingelicht.

Verzoekster heeft zich op 19 juni 2003 schriftelijk tot het CJIB gericht met het namens haar zoon gedane verzoek om - ook - voor boetevonnissen 401359836 een betalingsregeling te treffen. Op dat moment was de eerste maandtermijn inzake boetevonnissen 401305468 ruim een maand te laat, te weten op of rond 26 mei 2003 in plaats van uiterlijk 26 april 2003, voldaan terwijl de tweede maandtermijn toen nog geheel niet was voldaan.

Daarmee staat vast dat de door de kantonrechter opgelegde betalingsregeling verschuldigbaar niet was nagekomen.

De Nationale ombudsman heeft er dan ook begrip voor dat het CJIB ook met betrekking tot boetevonnissen 401359836 geen betalingsregeling heeft willen treffen.

Ook op dit onderdeel is de onderzochte gedraging behoorlijk.

C. Met betrekking tot de beschikkingen op grond van de Wet Administratieve Handhaving Verkeersvoorschriften (WAHV).

Met betrekking tot een viertal WAHV-beschikkingen, met een totaalbedrag van € 279,50, heeft het CJIB te kennen gegeven dat voor WAHV-beschikkingen in beginsel geen betalingsregeling kan worden getroffen. Omdat het CJIB de laatste jaren is overspoeld met op WAHV-beschikkingen gebaseerde verzoeken om een betalingsregeling, heeft het CJIB zich gedwongen gezien terug te komen op het uitgangspunt dat deze verzoeken niet kunnen worden toegewezen.

Wel is echter daarbij grote terughoudendheid geboden en wordt in de praktijk dezelfde individuele toetsing gehanteerd als bij verzoeken gebaseerd op geldboetevonnissen.

Gebleken is dat geen betalingsregeling wordt toegestaan ingeval het verschuldigde bedrag minder bedraagt dan € 225.

Onder verwijzing naar hetgeen hiervoor onder B. werd overwogen over het met betrekking tot boetevonnissen 401359836 afwijzen van het verzoek, oordeelt de Nationale ombudsman dat ook ten aanzien van de WAHV-beschikkingen de Nationale ombudsman er begrip voor heeft dat het CJIB geen betalingsregeling heeft willen treffen.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

D. Ten overvloede

Ten aanzien van de door het CJIB aan de zoon van verzoeker gezonden correspondentie overweegt de Nationale ombudsman ten overvloede het volgende.

Uit het ambtsbericht van 1 september 2004 van de directeur van het CJIB is gebleken dat de aanschrijving van een betrokkene geschiedt aan het adres waarop deze voorafgaand aan de eerste brief staat ingeschreven. Vervolgbrieven worden vervolgens naar datzelfde adres gestuurd.

In deze zaak doet zich echter de situatie voor dat Q van 18 september 2000 tot 4 april 2003 stond ingeschreven op het adres van verzoekster en vanaf laatstgenoemde datum stond ingeschreven op het adres B.straat (...) te Leeuwarden.

Inzake boetevonnissen 401305468 heeft het CJIB op 22 november 2002 het adres van Q geverifieerd en vervolgens hem op het adres waar hij toen stond ingeschreven, D.straat nummer (...) te Leeuwarden aangeschreven.

Inzake WAHV-beschikking 59714841 heeft het CJIB op 23 januari 2003 het adres van Q geverifieerd en vervolgens hem op zojuist genoemd adres aangeschreven.

Inzake WAHV-beschikking 60125985 heeft het CJIB op 28 maart 2003 het adres van Q geverifieerd en vervolgens hem op hetzelfde adres aangeschreven.

De Nationale ombudsman heeft geconstateerd dat het CJIB vervolgcorrespondentie in de genoemde procedures naar het adres D.straat te Leeuwarden is blijven zenden, hoewel het CJIB uit hoofde van enkele andere incassoprocedures op de hoogte was van het feit dat de zoon van verzoekster vanaf 4 april 2003 niet langer op dat adres stond ingeschreven. Deze handelwijze van het CJIB had voor de zoon van verzoekster buitengewoon nadelige gevolgen kunnen hebben als zijn voormalige adres na zijn vertrek aldaar niet zou zijn bewoond door een goedwillend familielid, maar door een ongeïnteresseerde derde die de voor Q bestemde post zou hebben weggegooid.

De Nationale ombudsman acht het dan ook niet juist dat het CJIB na 4 april 2003 in bovengenoemde zaken heeft volhard om voor Q bestemde post te zenden naar een adres waarop Q toen niet langer stond ingeschreven, hoewel het CJIB op de hoogte was van de desbetreffende mutatie.

II TEN AANZIEN VAN DE BEJEGENING

1. Verder heeft verzoekster er over geklaagd dat een medewerkster van het CJIB tijdens een telefoongesprek op 19 juni 2003 ten onrechte de indruk heeft gewekt dat het verzoek om een betalingsregeling zou worden ingewilligd nadat verzoekster aanvullende informatie zou hebben verstrekt.

2. In reactie op dit klachtonderdeel heeft de directeur van het CJIB in een ambtsbericht aan de minister van Justitie meegedeeld dat de betrokken medewerkster van het CJIB zich het gesprek met verzoekster niet in concreto kon herinneren en dat van het gesprek ook geen verslag is opgemaakt.

In het algemeen deelde de directeur verder mee dat het medewerkers van het Call Center niet is toegestaan toezeggingen te doen aan een betrokkene. Dit geldt te meer met betrekking tot betalingsregelingen, waarbij het CJIB als uitdrukkelijke voorwaarde stelt dat een verzoek schriftelijk moet worden gedaan. Bij dit schriftelijk verzoek dienen dan tevens alle voor de beoordeling relevante stukken, zoals salarisstrook en inkomstenverklaring, (in kopie) te worden overgelegd.

3. Naar aanleiding van deze mededeling van de directeur van het CJIB heeft verzoekster haar klacht nader toegespitst. Met name deelde verzoekster mee dat zij in het geheel niet heeft willen klagen over de medewerkster met wie zij op 19 juni 2003 telefonisch contact heeft gehad. Haar klacht had met name betrekking op het feit dat deze medewerkster tijdens dat telefoongesprek langdurig ruggespraak heeft gevoerd met (een of meerdere van) haar superieuren en dat deze de medewerkster toen hebben opgedragen verzoekster uit te leggen welke gegevens zij moest overleggen om in aanmerking te komen voor een betalingsregeling.

Nadat zij daarop de verlangde informatie, inclusief een betalingsvoorstel, schriftelijk had verstrekt, wees het Hoofd van de afdeling Maatregelen van het CJIB het verzoek per kerende post af, aldus verzoekster.

4. Het is aannemelijk dat de medewerkers van het Call Center van het CJIB tijdens het voeren van een telefoongesprek met een betrokkene zich dienen te beperken tot het geven van informatie en niet bevoegd zijn tot het doen van bindende toezeggingen.

Verzoekster heeft in de loop van het onderzoek aangegeven dat niet de medewerkster met wie zij op 19 juni 2003 telefonisch contact heeft gehad een toezegging heeft gedaan, maar dat tijdens het telefoongesprek een leidinggevende via deze medewerkster de desbetreffende toezeggingen heeft gedaan.

De Nationale ombudsman acht het niet aannemelijk dat de leidinggevende met wie deze medewerkster tijdens het telefoongesprek ruggespraak heeft gehad, via de medewerkster heeft aangegeven dat het verzoek na ontvangst van de benodigde financiële informatie zou worden gehonoreerd. Pas na ontvangst en inzage van de door verzoekster overgelegde financiële informatie kon het CJIB beslissen of en in hoeverre het verzoek kon worden gehonoreerd. Dat verzoekster mogelijk er van is uitgegaan dat haar verzoek zou worden gehonoreerd zodra het CJIB de aanvullende informatie zou hebben ontvangen, kan het CJIB niet worden aangerekend.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB), is niet gegrond.

Onderzoek

Op 1 juli 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw X te Leeuwarden met een klacht over een gedraging van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) te Leeuwarden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de minister van Justitie gaf aanleiding het verslag op enkele punten aan te vullen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeksters zoon, verder te noemen Q, werd begin april 2003 door de politie aangehouden en daarna in voorlopige hechtenis genomen. Omdat Q. op dat moment stond ingeschreven op het adres van verzoekster, kreeg verzoekster vervolgens voor hem bestemde post onder ogen. Hieronder bevonden zich meerdere brieven afkomstig van het CJIB.

Verzoekster heeft de van het CJIB afkomstige brieven geopend en geconstateerd dat het CJIB betaling vorderde van haar zoon van uiteindelijk in totaal € 1.322,50.

Omdat haar zoon op dat moment nog steeds in voorlopige hechtenis verbleef en derhalve niet terstond in staat was het gevorderde bedrag te voldoen, heeft verzoekster begin mei 2003 zowel telefonisch als schriftelijk contact opgenomen met het CJIB met aanvankelijk het verzoek om uitstel van betaling en in tweede instantie met het verzoek om het gevorderde bedrag in termijnen te mogen voldoen. Bij brief van 15 mei 2003 heeft het

hoofd van de afdeling Informatie van het CJIB verzoekster meegedeeld dat geen uitstel van betaling kon worden verleend omdat eerder al een termijnbetalingsregeling was toegewezen.

In een telefonisch gesprek op 19 juni 2003 deelde een medewerkster van het CJIB verzoekster na enig intern overleg mee dat mocht verzoekster gespreide betaling wensen, zij daartoe allereerst informatie over haar eigen financiële positie en een machtiging van haar zoon diende over te leggen.

2. Nog dezelfde dag verzocht verzoekster schriftelijk het CJIB in te stemmen met betaling van het gevorderde bedrag voor haar zoon in dertien termijnen van ongeveer € 100. Tevens zond zij daarbij de eerder door het CJIB gevraagde informatie over haar eigen financiële positie.

3. In reactie daarop zond de directeur van het CJIB verzoekster onderstaande brief van 26 juni 2003:

"Naar aanleiding van uw brief van 19 juni 2003 bericht ik u het volgende.

Ik ga niet akkoord met uw verzoek om een betalingsregeling te treffen dan wel uitstel van betaling te verlenen.

Op basis van het huidige executiebeleid wordt bij detentie geen betalingsregeling of uitstel van betaling toegestaan.

Indien mogelijk zal de vervangende hechtenis of het dwangmiddel gijzeling ten uitvoer worden gelegd. Het CJIB streeft ernaar de insluiting zo veel mogelijk op de reeds lopende detentie te laten aansluiten.

Wanneer u wel tot een deelbetaling wilt overgaan, dan mag dit natuurlijk. Het betaalde bedrag zal in mindering worden gebracht op de openstaande vorderingen. Ik verzoek u om duidelijk het kenmerk bij de betaling te vermelden."

4. Verzoekster heeft zich vervolgens op 1 juli 2003 tot de Nationale ombudsman gewend.

B. Standpunt verzoekster

1.1. Het standpunt van verzoekster staat - samengevat - weergegeven onder Klacht.

1.2. Ter onderbouwing van haar klacht deelde verzoekster in haar verzoekschrift van 1 juli 2003 aan de Nationale ombudsman onder meer het volgende mee:

"Begin april 2003 werd mijn zoon Q meegenomen en in voorlopige hechtenis genomen. Hij stond ingeschreven op mijn adres dus ontving ik zijn post. Hierbij was een brief van het CJIB met een afgesproken betalingsregeling van € 150 per maand. In eerste instantie heb

ik voor de maand mei betaald, maar achteraf bleek dat mijn zoon de maand april niet betaald had (6 april was hij opgepakt en is wekenlang geïsoleerd geweest). Ik vroeg op 8 mei schriftelijk uitstel van betaling in de hoop dat mijn zoon weer thuis zou komen. Hierop kreeg ik een negatief antwoord.

Ondertussen volgden nog meer geldboetes en was het totale bedrag opgelopen tot € 1322,50. Omdat ik niet in staat was dat bedrag ineens te voldoen probeerde ik nogmaals telefonisch een regeling te treffen.

In dat telefoongesprek werd mij gezegd dat die mogelijkheid er niet was. Ik zei dat mijn zoon voorlopig geen geld zou hebben. Dat was geen probleem volgens het CJIB, want na extra opgelegde boetes, aanmaningen, deurwaarders enzovoort zou hij voor het niet betaalde bedrag de gevangenis in moeten.

Ik antwoordde dat het toch veel voordeliger was wanneer ik de boetes zou betalen, dan dat hij de plm. 21 dagen in de gevangenis zou moeten zitten met de daaraan verbonden hoge kosten. Dat was inderdaad zo antwoordde men. Als het een onderneming was geweest, zou dat ook zeker van belang zijn geweest, maar voor een overheidsinstelling als het CJIB gold dat niet.

Omdat de zaak mij toch niet lekker zat: boetes op laten lopen en alle gevolgen van dien, besloot ik nogmaals te bellen. Een mevrouw begreep mijn probleem en na een lang gesprek nam ze contact op met haar meerdere om mijn probleem te bespreken. Na lang wachten kwam de mevrouw terug aan de lijn en verontschuldigde zich voor het lange wachten. Ze had met meerdere mensen moeten praten, maar kwam toch met goed nieuws: ik kon een brief sturen naar de afdeling UPI van het CJIB waarin ik mijn probleem voorlegde. Ik moest een bewijs bijvoegen van mijn inkomen, van de maandelijks te betalen hypotheek en een bewijs waarin mijn zoon mij machtigde zijn zaak te behandelen. Vooral moest ik zelf een voorstel doen voor een te betalen maandbedrag. Mij werd bovendien geadviseerd geen betalingen te doen zolang de zaak in behandeling was, wellicht zou dat een verhoging van de boete opleveren maar dat was maar € 10.

Zoals u zult begrijpen was ik hoopvol en voldeed aan alles wat mij gevraagd werd. Het resultaat was echter weer negatief.

Natuurlijk weet ik dat op een vraag een negatief antwoord kan volgen, maar niets in het telefoongesprek leek daar op.

In de brief van het CJIB staat in de 2e alinea: 'ik ga niet akkoord met uw verzoek om een betalingsregeling te treffen danwel uitstel van betaling te verlenen.'

In mijn brief van 19 juni heb ik echter niet gesproken over uitstel van betaling, alleen over een betalingsregeling.

Ook is het mij niet duidelijk waarom mijn zoon toentertijd wel een betalingsregeling kon treffen (401305468) en ik niet. (...)

Maar hoofdzaak is toch voor mij: waarom zo kort door de bocht gereageerd bij iemand die niet eens verantwoordelijk is voor de hele zaak en toch zoveel goede wil toont en de gemeenschap ook nog eens zoveel duizenden euro's bespaart wanneer het bedrag betaald wordt in plaats van dat mijn zoon ervoor in de gevangenis moet zitten.

Ik had begrepen dat de afdeling UPI persoonsgericht werkt en ik dacht dat ik dat juist nodig had. Ik ben verschrikkelijk teleurgesteld over de behandeling door het CJIB."

C. Standpunt minister van justitie

1. In reactie op de klacht deelde de minister van justitie bij brief van 28 oktober 2003 onder meer het volgende mee:

"In de Aanwijzing executie (vervangende) vrijheidsstraffen, taakstraffen, geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen van het College van Procureurs-generaal (zie Achtergrond onder 1.; N.o.), is de verantwoordelijkheid voor het aangaan van betalingsregelingen (inclusief uitstel van betaling) met betrekking tot aan het CJIB overgedragen geldboetevonnissen, schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen exclusief voorbehouden aan het CJIB (Staatscourant 4 juli 2003, nr.126). In die aanwijzing staat als uitgangspunt vermeld dat in beginsel geen betalingsregelingen worden getroffen door het CJIB. Alleen op grond van bijzondere omstandigheden kan een verzoek om een betalingsregeling worden gehonoreerd.

Een betalingsregeling kan in de vorm van een termijn betalingsregeling of een uitstel van betaling plaatsvinden.

Het door het CJIB gehanteerde beleid inzake betalingsregelingen voor geldboete-vonnissen is goedgekeurd door de Raad van Toezicht voor het CJIB en vastgelegd in de (interne) Executierichtlijn geldboetevonnissen CJIB. Zo is bepaald dat een betrokkene slechts voor een betalingsregeling in aanmerking kan komen, indien het totale openstaande bedrag minimaal € 225 bedraagt. Hierbij is aansluiting gevonden bij artikel 24a Wetboek van Strafrecht (zie Achtergrond onder 2.; N.o.). Betreft het vervolgens een verzoek om uitstel van betaling c.q. de aanvraag van een gunstiger betalingsregeling van een geldboetevonnis van minder dan € 2.250, dan dient de voldoening van het bedrag binnen een jaar plaats te vinden. (...)

Bij de (inhoudelijke) beoordeling van een verzoek tot een betalingsregeling spelen eveneens overige omstandigheden een rol. Zo zal afhankelijk van de feiten en omstandigheden en de relevante gegevens, zoals inkomensgegevens, vermogens-positie, de aard en de hoogte van de opgelegde geldboetevonnissen en andere bij het CJIB openstaande vorderingen en de fase van inning c.q. incasso beoordeeld kunnen worden of

een verzoek tot het treffen van een betalingsregeling al dan niet wordt gehonoreerd.

Voor vorderingen in het kader van de Wahv (Wet Administratiefrechtelijke Handhaving Verkeersvoorschriften; N.o.) worden in beginsel geen betalingsregelingen getroffen. Het CJIB wordt in haar taakuitoefening echter in toenemende mate geconfronteerd met verzoeken tot het treffen van betalingsregelingen. In 2002 ontving het CJIB in totaal maar liefst 11.600 verzoeken tot het treffen van betalingsregelingen. De praktijk lijkt uitzonderingen op het beginsel - dat voor Wahv-sancties geen betalingsregeling mogelijk is - noodzakelijk te maken. Het aantal verzoeken geeft echter de noodzaak aan van een stringent beleid. Toekenning van betalingsregelingen vindt met terughoudendheid plaats. Het gaat hierbij (naast een op zichzelf staande categorie katvangers) in het algemeen om betalingsregelingen bij cumulatie van Muldersancties die naar aanleiding van een daartoe strekkend verzoek van een schuldhulpverlenende instantie worden toegestaan.

Verzoeken rechtstreeks afkomstig van een betrokkene komen alleen voor behandeling in aanmerking indien er sprake is van een combinatie met andersoortige vorderingen. Bij een verzoek tot het treffen van een betalingsregeling, vindt altijd een individuele beoordeling plaats waarbij verschillende omstandigheden een rol kunnen spelen als: hoge totaalschuld en meerdere betalingsregelingen, inkomen op bijstandsniveau, onder bewindvoering, Muldersancties bij de deurwaarder, geen verhaal blijktens historie, WSNP-situatie (Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen; N.o.), verslaving, bij toegepaste gijzeling geen resultaat. Deze afzonderlijke omstandigheden in onderlinge samenhang beschouwd kunnen worden aangeduid als 'problematische schuldsituatie'.

In het betalingsregelingenbeleid voor (Wahv-sancties; N.o.) is overigens aansluiting gezocht bij het hierboven omschreven beleid van het CJIB inzake het treffen van betalingsregelingen bij geldboetevonnissen.

Alvorens mij over de klacht van verzoekster uit te laten, wordt hieronder het verloop van de zaak weergegeven, waarbij tevens ingegaan wordt op de vragen die u naar aanleiding van de klacht van verzoekster aan mij heeft gesteld.

De onderhavige zaak

Uit bestudering van het dossier van verzoeksters zoon en de geautomatiseerde systemen door het CJIB, is het volgende gebleken:

Op 1 juli 2003, ten tijde van het indienen van de klacht door verzoekster bij u, stonden ten laste van verzoeksters zoon de volgende vorderingen open in de systemen van het CJIB: een tweetal geldboetevonnissen, bekend onder Strabisnummer 401305468 en 401359836 ten bedrage van respectievelijk € 1.050 en € 315, een transactie van € 288,- en een viertal Wahv-beschikkingen ten bedrage van respectievelijk € 86 met verhoging van € 21,50, € 40, € 92 en € 40. Het CJIB is belast met de inning van deze sancties.

Is het juist dat eerder een betalingsregeling met de zoon van verzoekster werd getroffen ter grootte van € 150 per maand ?

(Vraag gesteld door Nationale ombudsman bij schriftelijke opening van dit onderzoek; N.o.)

De Kantonrechter te Beetsterzwaag heeft op 22 november 2002 ten laste van verzoeksters zoon een geldboetevonnissen gewezen. Het vonnis, bij het CJIB bekend onder Strabisnummer 401305468, behelst een veroordeling tot betaling van € 1.050 of 21 dagen vervangende hechtenis.

In bovengenoemd vonnis heeft de Kantonrechter bepaald, dat de veroordeelde het genoemd bedrag in zeven maandelijks termijnen van € 150 mag voldoen.

(...)

Conform het verzoek van het Openbaar Ministerie heeft het CJIB de betalingsregeling ingevoerd. Op 27 maart 2003 heeft het CJIB de acceptgiro voor de eerste termijnbetaling aan verzoeksters zoon toegezonden. Op 28 april 2003 is vervolgens de tweede en tevens laatste acceptgiro in het kader van de termijnbetalingsregeling verzonden.

Het CJIB is, ten aanzien van Strabis-nummer 401305468, belast met de uitvoering van het geldboetevonnissen inclusief de door de Kantonrechter toegekende betalingsregeling.

Om tot inning van het hierboven genoemde over te gaan, zendt het CJIB acceptgirokaarten aan de veroordeelden, waarmee de termijnbetalingen kunnen worden verricht. Voor elke termijn wordt tijdig een nieuwe acceptgirokaart toegezonden. Op de toegezonden girokaarten is een overzicht te vinden van de reeds ontvangen betalingen en de nog resterende termijnen. Degene aan wie een betalingsregeling wordt toegekend dient zich strikt aan de termijnen te houden op straffe van het vervallen van de regeling.

Indien deze regeling is vervallen, om welke reden is dat?

(Vraag gesteld door Nationale ombudsman bij schriftelijke opening van dit onderzoek; N.o.)

Op 27 maart 2003 heeft het CJIB veroordeelde een acceptgirokaart voor de eerste termijnbetaling, zoals door de kantonrechter opgelegd, toegestuurd, waarop als verval-datum 26 april 2003 was aangegeven. Vóór die vervaldatum dient het verschuldigde bedrag te zijn overgemaakt op de rekening van het CJIB. Op 26 april 2003 had het CJIB nog geen betaling van de eerste termijn ontvangen.

In de praktijk wordt een betalingsregeling, hoewel dat wettelijk mogelijk zou zijn, niet onmiddellijk na niet tijdige betaling van de eerste termijn afgebroken. Op 28 april 2003 heeft het CJIB derhalve de acceptgirokaart voor de tweede termijnbetaling aan betrokkene toegestuurd, waarop als vervaldatum 26 mei 2003 was aangegeven. Vóór deze tweede

vervaldatum had het CJIB geen enkele betaling voor deze zaak ontvangen, zodat het CJIB de betalingsregeling heeft beëindigd.

Op 26 mei 2003 en 9 juli 2003 heeft het CJIB betalingen ontvangen van € 150, welke op de hoofdsom zijn afgeboekt.

Op 2 juni 2003 heeft het CJIB aan betrokkene een acceptgirokaart gezonden voor het gehele openstaande bedrag. Wegens niet tijdige betaling, is vervolgens op 21 juli 2003 een eerste aanmaning verzonden waarin het openstaande bedrag met € 10 is verhoogd, conform het bepaalde in artikel 24b, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht (zie Achtergrond onder 3.; N.o.).

Op 8 mei 2003 is door verzoekster verzocht om uitstel van betaling in de termijnbetaling van het geldboetevonnissen onder Strabisnummer 401305468. Het verzoek is beoordeeld door de afdeling Informatie, die binnen het CJIB belast is met de beoordeling van verzoeken om uitstel van betaling of verzoeken om een gunstiger betalingsregeling van geldboetevonnissen met een bedrag van minder dan € 2.250.

Een dergelijk verzoek dient te worden beoordeeld aan de hand van het door het CJIB gehanteerde betalingsregelingbeleid. Uitgangspunt van het beleid van het College van procureurs-generaal en het CJIB inzake het innen van geldboetes is, dat er geen betalingsregeling wordt getroffen behoudens bijzondere omstandigheden.

Indien bij wijze van uitzondering een betalingsregeling wordt toegekend dient deze binnen de hiervoor geformuleerde randvoorwaarden te passen. Dit is reeds eerder in dit schrijven aan bod gekomen.

In de brief van het CJIB aan verzoekster d.d. 15 mei 2003, is aangegeven dat haar verzoek om uitstel van betaling te verlenen niet wordt gehonoreerd, aangezien reeds een betalingsregeling is toegewezen. Daarbij is aangegeven dat 'het inzake een boetevonnissen niet mogelijk is om uitstel van betaling en een termijnbetalingregeling toe te staan.'

De in deze brief gebezigde formulering is niet gelukkig gekozen, aangezien daardoor ten onrechte de suggestie wordt gewekt dat het onder geen enkele omstandigheid mogelijk zou kunnen zijn om betalingsregelingen - welke door de rechter zijn opgelegd - met een andere betalingsregeling te combineren. Enige nuancering is hier op zijn plaats, aangezien er feiten en omstandigheden denkbaar zijn waarbij dat wel het geval zou kunnen zijn.

Verzoekster heeft in haar brief om een ongeclausuleerd uitstel van betaling verzocht. Deze modaliteit wordt in de praktijk niet op grote schaal benut. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat de maximale betalingstermijn voor bedragen lager dan € 2.250 op 12 maanden is gesteld, zodat er impliciet een beperking in de termijn is opgenomen.

Daarbij komt dat een eenmaal door de rechter toegekende betalingsregeling, waarbij rekening is gehouden met de draagkracht van betrokkene, veelal niet in het voordeel van een betrokkene zal worden aangepast, indien deze door eigen toedoen in omstandigheden komt te verkeren dat hij niet meer in staat is aan zijn financiële verplichtingen te voldoen. Het CJIB is in het algemeen niet genegen een ongeclausuleerd uitstel te verlenen van de betalingsverplichting.

Op het moment dat een betrokkene een verzoek doet tot uitstel van betaling, kan veelal niet worden aangegeven wanneer men in staat is de betalingsverplichtingen te hervatten.

In het onderhavige geval is door verzoekster de omstandigheid van detentie van haar zoon aangevoerd als reden voor het verzoek tot een ongeclausuleerd uitstel van betaling.

Gelet op bovenstaande kan, met inachtneming van wat over de gebezigde argumentatie is opgemerkt, gezegd worden dat de inhoudelijke beslissing om het verzoek te weigeren niet onjuist is geweest.

In vervolg op de brief van 8 mei 2003 heeft verzoekster op 19 juni 2003 een brief geschreven aan het CJIB, met daarbij gevoegd een machtiging van veroordeelde. Verzoekster doet in deze brief een voorstel voor een betalingsregeling, waarbij zij gegevens over haar eigen inkomsten en uitgaven heeft gevoegd. Ook dit verzoek is afgewezen middels de brief van het CJIB d.d. 26 juni 2003.

Met betrekking tot deze brief kan worden opgemerkt dat er kennelijk sprake is geweest van een verkeerde beoordeling, aangezien door het CJIB wordt verwezen naar de detentie van verzoeksters zoon. Indien in een bepaalde zaak een arrestatiebevel is uitgevaardigd en de veroordeelde daarvoor is gedetineerd, is voor die betreffende zaak geen betalingsregeling meer mogelijk. In het betalingsregelingenbeleid is namelijk als één van de voorwaarden opgenomen, dat het verzoek tot het treffen van een betalingsregeling moet zijn gedaan vóórdat de termijn van de tweede aanmaning is verstreken. In het onderhavige geval was van een dwangbevel dan wel een arrestatiebevel geen sprake. De onderhavige zaak met Strabisnummer 401305468 alsook de zaak met Strabisnummer 401359836 verkeerden immers nog in het inningsstadium, waarvoor verzoeksters zoon niet was gedetineerd.

Verzoekster heeft het CJIB verzocht een betalingsregeling te treffen voor haar zoon. Het CJIB gaat echter in beginsel geen betalingsregelingen aan met derden. In de brief afkomstig van het CJIB d.d. 26 juni 2003 aan verzoekster is gewezen op de mogelijkheid van deelbetaling. De mogelijkheid van deelbetalingen is opgenomen in boek 6 van het Burgerlijk Wetboek, waarin de mogelijkheid is opgenomen voor een derde om ten behoeve van een schuldenaar bevrijdend te betalen. Uit de zaaksgegevens is gebleken dat verzoekster van deze mogelijkheid gebruik heeft gemaakt, aangezien zij, met betrekking tot Strabisnummer 401305468, op 26 mei 2003 en 9 juli 2003 een bedrag van € 150 heeft overgemaakt naar het CJIB en op 30 juli 2003 een bedrag van € 760.

Voor zover nu bekend, staan van verzoeksters zoon bij het CJIB - op dit moment - nog een aantal vorderingen open. Het gaat om een transactie van € 288 en twee Wahv-beschikkingen onder nummer 60125985 en nummer 61511642 ten bedrage van respectievelijke € 75 en € 50. Daarnaast staat er nog een vordering van € 30 open in verband met de zaak met Strabis-nummer 401359836. Bij een transactie is in geen geval een betalingsregeling mogelijk.

Bent u eventueel bereid een nieuwe regeling te treffen, en zo ja, onder welke voorwaarden?

(Vraag gesteld door Nationale ombudsman bij schriftelijke opening van dit onderzoek; N.o.)

Gelet op de bovenstaande gegevens zoals die zich op dit moment voordoen, kan - op basis van het hiervoor geschetste beleid - geen betalingsregeling worden getroffen. Eén van de voorwaarden voor het toekennen van een betalingsregeling is namelijk dat het openstaande bedrag minimaal € 225 behelst. Gedurende de periode van het indienen van de klacht bij u tot nu, heeft verzoekster reeds een aantal openstaande bedragen betaald, zodat het openstaande bedrag van haar zoon niet aan het hierboven gestelde vereiste voldoet. (...)

Met betrekking tot de inhoudelijkheid van de beslissingen van het CJIB inhoudende, dat geen uitstel van betaling danwel een betalingsregeling aan verzoekster kon worden verleend, kan - gelet op het bovenstaande - worden gezegd, dat deze in het licht van het betalingsbeleid van het CJIB niet onjuist zijn geweest. Ik acht de klacht van verzoekster derhalve niet gegrond.

Wel heeft de informatieverstrekking naar verzoekster toe te wensen overgelaten. Naar aanleiding hiervan heeft het CJIB bij de betreffende afdeling in algemene zin aandacht gevraagd voor de wijze van beantwoording c.q. het beargumenteren van beslissingen omtrent betalingsregelingen naar de betrokkenen toe, zodat in toekomstige gevallen op meer adequate wijze met hen kan worden gecommuniceerd."

2. Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel verwees de minister van justitie bij brief van 12 december 2003 naar het bij die brief gevoegde ambtsbericht van 20 november 2003 van de directeur van het CJIB. Hierin deelde hij onder meer het volgende mee:

"Verzoekster klaagt erover dat een met naam genoemde medewerkster van het CJIB tijdens een telefoongesprek op 19 juni 2003 ten onrechte de indruk heeft gewekt dat het verzoek om een betalingsregeling zou worden ingewilligd nadat verzoekster aanvullende informatie zou hebben verstrekt

De betrokken medewerker van de afdeling Informatie is minimaal twee dagdelen per week werkzaam op het Call Center van het CJIB. Via dit Call Center wordt telefonisch informatie verstrekt aan betrokkenen. Per week gaat het om ca. 8000 telefoontjes. Per shift werkt een

medewerker ca. 80 tot 100 telefoongesprekken af. Gelet op de grote aantallen gesprekken worden deze niet alle geregistreerd. Registratie vindt slechts in bijzondere gevallen plaats. Van het betreffende telefoongesprek zijn geen aantekeningen voorhanden. De medewerker kan zich het gesprek niet meer in concreto herinneren. Gelet op het feit dat het bewuste gesprek inmiddels vier maanden geleden heeft plaatsgevonden wekt dit geen verwondering. Een en ander betekent echter dat op dit moment niet meer te na te gaan is op welke wijze verzoekster is geïnformeerd en wat de inhoud is geweest van de mededelingen van de medewerker van het CJIB aan verzoekster. De conclusie van het CJIB is daarom dat niet geïnfomeerd kan worden of dit klachtonderdeel op goede gronden berust.

Het CJIB hecht er aan via het Call Center goede voorlichting aan betrokkenen te geven en vragen op een juiste manier te behandelen. Daarom wordt ook bij voortdurende aandacht besteed aan opleiding en training van de betreffende medewerkers. In zijn algemeenheid kan gezegd worden dat het Call Center medewerkers niet is toegestaan telefonische toezeggingen te doen aan betrokkenen. Dit is als het een betalingsregeling betreft nog evidentier, gelet op het feit dat het CJIB voor het beoordelen van een verzoek tot toekenning van een betalingsregeling als uitdrukkelijke voorwaarde stelt dat het verzoek schriftelijk gedaan wordt en dat alle voor de beoordeling relevante stukken zoals salarisstrook, inkomstenverklaring e.d. (in kopie) worden overlegd. Deze bescheiden vormen mede de basis voor de beoordeling van het verzoek.

Indien en voorzover de betrokken medewerkster zonder deze gegevens ter beschikking te hebben bij verzoekster de indruk gewekt heeft dat aan haar een betalingsregeling zou worden toegekend zou dat ook om een andere reden in strijd met de normale praktijk zijn. Zoals eerder is aangegeven gaat het CJIB in beginsel geen betalingsregelingen aan met derden."

D. reactie verzoekster

Bij brief van 23 januari 2004 gaf verzoekster haar reactie op hetgeen door respectievelijk van de zijde van de minister van Justitie op haar klacht was aangevoerd. Verzoekster deelde hierin onder meer het volgende mee:

"- wanneer gesproken wordt van het feit dat mijn zoon zich in eerste instantie niet aan de gemaakte afspraken heeft gehouden, wil ik opmerken dat het feit dat hij op een morgen uit huis gehaald is zonder iets van zijn zaken te kunnen regelen en dat zelfs achteraf niet heeft kunnen doen omdat hij bijna 6 weken in beperking is gehouden, waardoor ook wij geen contact met hem hadden en totaal niets wisten van wat er aan de hand was, dat hoorde ik pas veel later, reden voor mij om zijn administratie proberen op orde te krijgen

- er wordt (...) gesproken over betalingen die niet gedaan zijn, dit is niet juist, op mijn giro-afschrift van 26 mei staat een betaling van € 150 vermeld, op 2 juni volgt een

acceptgirokaart waarop de betaling van € 150 niet staat vermeld. Wegens niet tijdige betaling is vervolgens op 21 juli 2003 een eerste aanmaning verzonden waarin het openstaande bedrag van € 10 is verhoogd (...) waarom vraag ik mij af, ik had ondertussen al € 300 betaald (2e betaling op 9 juli 2003)

- het betalingsregelingenbeleid van het CJIB laat m.i. wel ruimte om in bijzondere gevallen (en ik ben ervan uitgegaan dat dit een bijzonder geval was) afspraken te maken over een betalingsregeling.

Op blz. 1 van de brief van het Min. van Justitie (29-10-2003) staat dat ik klaag over het feit dat het CJIB geen, althans geen nieuwe betalingsregeling wenst te treffen met mijn zoon enz. Nee, daar klaag ik niet over, mijn zoon is totaal niet aan de orde, die zit veilig (achteraf volkomen onschuldig) opgesloten, ik vraag een betalingsregeling.

(...)

Komen we tot de hamvraag van mij:

Waarom laat het CJIB mij niet alle boetes betalen (met een regeling) maar geven ze voorkeur (is gezegd) aan het feit dat mijn zoon t.z.t. teruggekeerd uit de gevangenis, berooid van alles, verlies van werk enz. dus totaal niet in staat deze boetes te betalen en derhalve genoodzaakt zal zijn om daar de gevangenis voor in te draaien. Ik heb gezegd dat dat een schadepost van tienduizenden euro's is. Geen probleem, zei het CJIB, zo is het spel en zo wordt het gespeeld.

Ik ben het niet eens met hun manier van omgaan met gemeenschapsgeld!!

Ten slotte deel ik nog mee dat er 2 boetes niet op mijn adres (mijn zoon stond op mijn adres ingeschreven) zijn gearriveerd. Van 1 boete met verhoging heb ik dit in een brief meegedeeld en kreeg onmiddellijk een nieuwe acceptgiro met het aanvankelijke bedrag zonder verhoging, van de 2e boete (nooit hier ontvangen) hoorde ik pas toen onlangs de deurwaarder op de stoep stond. De aanvankelijke boete van 40 euro was nu € 206,99, ik had de energie niet meer om hier weer over te beginnen en heb ook deze schuld betaald, hetgeen volgens mij te wijten was aan het feit dat het CJIB de eerste acceptgiro niet naar mijn adres gestuurd heeft, waar wel naar toe is mij onbekend.

Ten slotte wil ik nog zeer nadrukkelijk wijzen op het feit dat mevr. K. mij NOOIT EN TE NIMMER toezeggingen heeft gedaan over een afbetalingsregeling. Zij is de enige geweest die, nadat ze aanvankelijk ook gezegd had dat het niet kon, op mijn aandringen bij haar superieuren te rade is gegaan en van die superieuren (afd. UPI) aan mij kon vertellen welke stappen ik kon ondernemen (zie mijn brief van 1 juli 2003). Mevrouw K. treft m.i. geen enkele blaam, integendeel. Dat zijn haar superieuren geweest die haar vertelden wat ze aan mij moest vertellen wat ik moest doen om voor een afbetalingsregeling in aanmerking te komen. Ik moest gegevens o.a. over inkomen verstrekken enz. en vooral

niet vergeten een maandbedrag voor te stellen. Deze superieuren gingen per omgaande post niet akkoord met een betalingsregeling. Waarom is mij nog steeds niet bekend. Waarom krijgt een goedwillende burger geen kans om zaken tot een goed einde te brengen?

Hoe het ook zij, mijn zoon is ondertussen weer thuis en wacht op zijn schadevergoeding die het O.M. een dezer dagen betaalt voor 5½ maand onschuldige opsluiting. Het doet hem groot plezier dat hij het door mij geleende geld (voor het CJIB) dan aan mij terug kan betalen."

E. Nadere reactie minister van justitie

In reactie op nadere vragen van de zijde van de Nationale ombudsman verwees de minister van justitie bij brief van 14 april 2004 naar het bij die brief gevoegde ambtsbericht van 22 maart 2004 van de directeur van het CJIB. Hierin deelde deze onder meer het volgende mee:

"In de eerste plaats wordt gevraagd naar een chronologisch overzicht van de door verzoeker verrichte betalingen.

Met betrekking tot het geldboetevonnissen, bekend onder Strabisnummer 401305468 zijn 3 bestemde ontvangsten geregistreerd. De eerste betaling is geregistreerd op 27 mei 2003, de tweede op 17 juli 2003. Dit betrof beide betalingen van € 150. Het resterende openstaande bedrag ad € 760 is op 31 juli 2003 als zijnde betaald geregistreerd. Het bij de betalingen vermelde rekeningnummer was 1556266.

Met betrekking tot het boetevonnissen bekend onder Strabisnummer 401359836 zijn van hetzelfde rekening afkomstige betalingen geboekt op 30 juli 2003 (€ 315) en 24 november 2003 (€ 30).

Met betrekking tot de administratieve sanctie bekend onder CJIB-nummer 60125985 is op 27 november 2003 een bedrag van € 40 op de rekening van het CJIB bijgeschreven.

Betrokkene had in deze zaak telefonisch gereclameerd over de niet ontvangst van poststukken. In reactie daarop is in deze zaak een nieuwe acceptgirokaart verzonden en zijn de op de sanctie gevallen verhogingen tenietgedaan. Er heeft op overigens geen wijziging in de gehanteerde adresgegevens plaatsgevonden.

De zaak met CJIB-nummer 61511642 is betaald aan de door het CJIB ingeschakelde gerechtsdeurwaarder. Het openstaande bedrag ad € 75 is op 5 maart 2004 via de afrekening van de gerechtsdeurwaarder ontvangen en op de openstaande vordering afgeboekt.

(...)

Krachtens artikel 22 lid 2 Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur onder meer voorschriften gegeven omtrent de kosten van verhaal, de invorderingskosten daaronder begrepen. Conform artikel 11a Besluit administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften 1994 worden de kosten van verhaal, inclusief de invorderingskosten, verhaald op degene aan wie de sanctie is opgelegd. De kosten van verhaal, voor zover zij niet betreffen de invorderingskosten, worden berekend overeenkomstig de bij het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders vastgestelde tarieven. Voor betekening en bevel is een bedrag van € 65,64 in rekening gebracht. De omvang van de invorderingskosten is vastgesteld bij ministeriële regeling, de Regeling vaststelling invorderingskosten (04-07-2001, Stb. 325). Voor een (Wahv-zaak; N.o.) zijn deze kosten vastgesteld op f 99,78 (€ 45,28). Het totaal van de deurwaarderskosten bedroeg in casu € 131,99, hetgeen de som is van de voornoemde posten inclusief € 21,07 BTW. Inschakeling van de gerechtsdeurwaarder vond plaats na verzending van een initiële beschikking, een eerste aanmaning en een tweede aanmaning op respectievelijk 29 mei, 15 augustus en 8 oktober 2003. Op deze poststukken is geen betaling ontvangen. In deze zaak is geen correspondentie of anderszins een reactie van betrokkene bekend.

Op het gevaar af zaken te herhalen die al eerder zijn bericht kan in zijn algemeenheid over dat beleid het volgende worden opgemerkt. De verantwoordelijkheid voor het aangaan van een betalingsregeling (inclusief uitstel van betaling) met betrekking tot aan het CJIB overgedragen geldboetevonnissen, schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen is exclusief voorbehouden aan het CJIB. Dit is geregeld in de Aanwijzing executie. In beginsel worden voor Wahv-zaken geen betalingsregelingen afgesloten.

Het CJIB hanteert als uitgangspunt dat in beginsel geen betalingsregelingen worden getroffen. Alleen op grond van bijzondere omstandigheden kan een verzoek na beoordeling worden gehonoreerd. Daarbij gelden de volgende grenzen:

het verzoek wordt schriftelijke gedaan

alle voor de beoordeling relevante stukken zoals salarisstrook, inkomstenverklaring e.d. (in kopie) worden overlegd

het nog openstaande bedrag moet hoger zijn dan € 225

de termijn waarbinnen volledige betaling moet zijn gerealiseerd is niet langer dan een jaar na datum honoreren van het verzoek

bij bedragen hoger dan € 2250 kan een termijn gelden van twee jaar en drie maanden ingaande na de dag waarop het vonnis of arrest voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden.

Een verzoek wordt in beginsel niet gehonoreerd indien:

in een eerdere zaak een betalingsregeling verwijtbaar niet is nagekomen (maximaal een jaar eerder)

de vervaldatum van de tweede aanmaning is verstreken

een dwangbevel is uitgevaardigd; alsdan wordt verzoeker verwezen naar de behandelend deurwaarder

een arrestatiebevel is uitgevaardigd

Indien zaken door het CJIB aan een gerechtsdeurwaarder ter incasso zijn overgedragen staat het een betrokkene vrij te trachten met de gerechtsdeurwaarder afspraken over betaling te maken.

(In; N.o.) het ambtsbericht (bedoeld is de reactie van de minister van justitie van 28 oktober 2003, hiervoor weergegeven onder C.1.; N.o) is (...) getracht meer duidelijkheid te verschaffen over de interpretatie van een aantal van de hierboven genoemde randvoorwaarden, met name die voorwaarden die de uiterste termijn bepalen waarbinnen een verzoek om een betalingsregeling moet zijn gedaan. Als in een bepaalde zaak de termijn van de tweede aanmaning al is verstreken of indien er in een bepaalde zaak zelfs al sprake is van tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis kan die zaak niet onder de werking van een betalingsregeling worden gebracht.

Voorts is aangegeven dat, als bij wijze van uitzondering betalingsregelingen worden aangegaan, uitgangspunt is dat die betalingsregelingen worden getroffen met de betrokkene dan wel de veroordeelde en niet met derden, zoals familieleden etc.

Aangegeven is dat het overigens voor een derde wel mogelijk is, zonder daar dan het etiket betalingsregeling op te plakken, betalingen te verrichten voor een ander.

Voorts is (...) ingegaan op de vraag of er een mogelijkheid zou bestaan om een nieuwe regeling te treffen.

Omdat (verzoekster; N.o.) ten behoeve van haar zoon tot betaling van de openstaande vorderingen is overgegaan, is verwezen naar het criterium van de ondergrens van € 225 waar op dat moment niet aan werd voldaan."

F. Nadere reactie verzoekster

1. In reactie op de nadere informatie van de minister van Justitie deelde verzoekster bij brief van 18 mei 2004 nog het volgende mee:

...Zelfs met behulp van derden is het mij niet mogelijk om inhoudelijk op de mij toegezonden brieven in te gaan omdat naar mijn gevoel brieven van het CJIB elkaar tegenspreken en mijn opmerking over een medewerkster waarschijnlijk verkeerd is overgekomen. (...)

Vraag 1: waarom geen betalingsregeling.

Antwoord CJIB: brief 26 juni 2003: bij detentie wordt geen betalingsregeling toegestaan.

Mijn antwoord: IK ben niet gedetineerd.

Antwoord (minister van Justitie; N.o.) van 28 oktober 2003: 9 bladzijden met ingewikkelde zinnen, waarin ik meerdere opmerkingen kan tegenspreken oftewel die in het algemeen zullen gelden, maar die in mijn geval niet opgaan. Ik noem slechts één voorbeeld: (...) op 27 maart 2003 heeft het CJIB .., ..enz. Voor die vervaldatum dient het verschuldigde bedrag te zijn overgemaakt... enz,

Begin april is mijn zoon opgepakt, ik wist wekenlang niet waar hij was of wat er aan de hand was, ik wil maar zeggen: hij was er niet en ik wist het niet.

Ik wil niet zeggen dat dat een reden is om een betalingsregeling met mij te treffen, ik wil er alleen mee zeggen: het is een moeilijke/niet alledaagse situatie en ik wil er graag met het CJIB uitkomen!

Vraag 2: waarom wordt in de brief van het CJIB van 20 november 2003 zo uitvoerig ingegaan op de manier van werken van het Call Center van het CJIB. Dat hoef ik helemaal niet te weten hoeveel telefoontjes daar per dag binnenkomen, daar kan ik mij zonder die informatie ook wel wat bij voorstellen, daar zitten ze tenslotte voor.

Bovendien heeft de betrokken medewerkster niets verkeerd gedaan: zij heeft gedaan wat ze moest doen; een klant proberen naar behoren te antwoorden en aan haar superieuren (afdeling UPI) vragen wat ze ermee aanmoest. Hun antwoord heeft ze mij gegeven en heb ik opgevolgd (inzicht geven in mijn financiële toestand, betalingsvoorstel enz.).

Vraag 3: was de deurwaarder nodig:

Een boete van € 35 loopt op tot € 206,99. Waardoor komt dat? Alleen omdat die brieven nooit op mijn adres gekomen zijn terwijl andere brieven tot en met september wel op D.straat (...) arriveerden. In juni driemaal D.straat en éénmaal B.straat. In juli eenmaal D.straat en viermaal B.straat. In augustus en september D.straat en in oktober en december weer B.straat.

Dit, terwijl ik na één telefoontje met het CJIB waarin ik vertelde dat ik een boete met een verhoging moest betalen terwijl ik de eerste boete niet op mijn adres heb ontvangen geen

problemen had: nieuwe boete met het oorspronkelijke bedrag.

Ten slotte: vindt u het juist dat het CJIB er de voorkeur aan geeft mijn zoon een gevangenisstraf op te leggen omdat hij de bekeuringen niet betalen kan (omdat hij gedetineerd is en na zijn detentie financieel geruïneerd), terwijl ik mijn uiterste best doe om de openstaande boetes te betalen. Is het een goede manier om met gemeenschapsgeld om te gaan?..."

2. In aanvulling op haar reactie van 18 mei 2004 zond verzoekster de Nationale ombudsman op 2 juli 2004 kopieën toe van de door verzoekster in genoemde brief besproken brieven afkomstig van het CJIB. Het ging daarbij om de volgende brieven:

Aanschrijving onherroepelijk boetevonnissen met strabisnummer 401305468, verzenddatum 5 mei 2003 gezonden naar de D.straat; Aanschrijving restbedrag onherroepelijk boetevonnissen met strabisnummer 401304568, verzenddatum 2 juni 2003 gezonden naar de D.straat; Aanschrijving onherroepelijk boetevonnissen met strabisnummer 401359836, verzenddatum 12 juni 2003 gezonden naar de B.straat; Eerste aanmaning inzake beschikkingsnummer 29059714841, verzenddatum 18 juni 2003 gezonden naar de D.straat; Aanschrijving onherroepelijk boetevonnissen met strabisnummer 401341211, verzenddatum 7 juli 2003 gezonden naar de B.straat; Aanschrijving onherroepelijk boetevonnissen met strabisnummer 401373016, verzenddatum 11 juli 2003 gezonden naar de B.straat; Aanmaning inzake strabisnummer 401304568, verzenddatum 21 juli 2003 gezonden naar de D.straat; Eerste aanmaning inzake beschikkingsnummer 89060750783, verzenddatum 22 juli 2003 gezonden naar de B.straat; Aanmaning inzake strabisnummer 401359836, verzenddatum 31 juli 2003 gezonden naar de B.straat; Tweede aanmaning inzake beschikkingsnummer 39060125985, verzenddatum 22 augustus 2003 gezonden naar de D.straat; kopie van de beschikking met beschikkingsnummer 39060125985, verzenddatum 18 oktober 2003 gezonden naar de D.straat en een brief van 27 oktober 2003 met betrekking tot een restvordering inzake strabisnummer 401359836 gezonden naar de D.straat.

g. Nadere reactie minister van justitie

1. Bij brief van 5 augustus 2004 legde de substituut-ombudsman de minister van Justitie onderstaande nadere vragen voor:

"Verzoekster heeft in haar reactie aangegeven dat het CJIB voor haar zoon bestemde poststukken de ene keer zond naar het adres D.straat (...) te Leeuwarden en de andere keer naar het adres B.straat (...) te Leeuwarden.

Op welk(e) adres(sen) stond de zoon van verzoekster in de periode 5 mei 2003 tot 18 oktober 2003 ingeschreven?

Als het juist is dat het CJIB in genoemde periode voor de zoon van verzoekster bestemde poststukken naar verschillende adressen heeft gezonden, om welke reden werd hij dan op verschillende adressen aangeschreven?"

2. Naar aanleiding van de gestelde vragen zond de minister van Justitie de Nationale ombudsman op 15 september 2004 een ambtsbericht van 1 september 2004 toe van de algemene directeur van het CJIB. Hierin deelde deze onder meer het volgende mee:

"1.

Met betrekking tot de eerste vraag deel ik u mee dat Q in de Gemeentelijke Basisadministratie, verder te noemen GBA, in de periode van 5 mei 2003 tot 18 oktober 2003 ingeschreven stond op het adres:

B.straat (...) te Leeuwarden. (...)

2.

Alvorens inhoudelijk op de tweede vraag van de Nationale ombudsman in te gaan hecht ik er aan een beeld te schetsen van de wijze van adressering van correspondentie van het CJIB naar een veroordeelde c.q. een betrokkene toe.

Omdat de door verzoekster bijgevoegde correspondentie betrekking heeft op geldboetevonnissen en beschikkingen voortvloeiend uit de toepassing van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, verder te noemen Wahv-beschikkingen, zal ik het te schetsen beeld beperken tot de adressering van geldboetevonnissen en Wahv-beschikkingen.

In de eerste plaats wil ik in deze een onderscheid maken tussen het geldboetevonnis, hetgeen een door de rechter opgelegde geldboete betreft en de Wahv-beschikking, welke, tenzij er sprake is geweest van een beroepsprocedure, zonder tussenkomst van een rechter wordt opgelegd.

3.

Met betrekking tot de adressering van een geldboetevonnis kan het volgende gemeld worden:

Na aanlevering van het vonnis of arrest ter executie door het Arrondissements- of Ressortsparket wordt de aanschrijving geldboetevonnis door het CJIB verstuurd naar het adres dat door het parket is aangeleverd. Indien, nadat de aanschrijving geldboetevonnis verstuurd is naar een veroordeelde, deze als "onbestelbaar retour" bij het CJIB terugbezorgd is, wordt door de afdeling Verificatie van het CJIB een adresverificatie in de GBA uitgevoerd. Indien blijkt dat de adresgegevens van de veroordeelde in de tijd tussen

het onherroepelijk worden van het vonnis c.q. arrest en het versturen van de aanschrijving geldboetevonnissen gewijzigd zijn in de GBA wordt een nieuwe initiële aanschrijving geldboetevonnissen aan het laatst in de GBA gewijzigd adres gezonden. Ingeval het adres in de GBA niet gewijzigd is, wordt het inningstraject voortgezet met een eerste en bij uitblijven van betaling tweede aanmaning met van rechtswege opgelegde verhogingen.

In geval een initiële aanschrijving geldboetevonnissen niet betaald wordt, niet aan het CJIB als 'onbestelbaar retour' geretourneerd wordt en ook na een eerste en tweede aanmaning met een van rechtswege opgelegde verhoging binnen de vervaldatum niet betaald wordt en in aanmerking zou kunnen komen voor een incassotraject, vindt opnieuw een standaard adresverificatie plaats. Afhankelijk van het resultaat van de verificatie wordt beoordeeld of er aanleiding is adresgegevens aan te passen en alsnog een aanschrijving of aanmaning met aangepaste adresgegevens aan veroordeelde toe te zenden.

4.

Met betrekking tot de adressering van een Wahv-beschikking kan het volgende gemeld worden:

Voor de adressering van een Wahv-beschikking is het van belang onderscheid te maken tussen een overtreding op kenteken geregistreerd en een overtreding gevolgd door een staande houding. In geval er sprake is van een overtreding op kenteken wordt bij het verzenden van de beschikking uitgegaan van het adres waarop de kentekenhouders volgens de Rijksdienst voor het Wegverkeer in het kentekenregister staat geregistreerd. Voor de goede orde vermeld ik hier dat als gevolg van een koppeling tussen de GBA en het kentekenregister bij de RDW wijzigingen binnen de GBA binnen 72 uur in het kentekenregister worden verwerkt.

In geval er sprake is geweest van een staande houding door een bevoegd opsporingsambtenaar wordt uitgegaan van het adres dat door de betrokkene aan de bevoegde ambtenaar bij staande houding is opgegeven.

5.

Indien de Wahv beschikking of één van de aanmaningen na verzending door het CJIB als 'onbestelbaar retour' aan het CJIB is teruggezonden, wordt door de afdeling Verificatie van het CJIB een adresverificatie uitgevoerd. In geval uit deze adresverificatie in de GBA blijkt dat betrokkene's adresgegevens tussen het moment van kentekenregistratie dan wel staande houding zijn gewijzigd in de GBA wordt door het CJIB een nieuwe initiële beschikking of aanmaning naar het in de GBA vermelde adres gestuurd.

In geval ook na het verstrijken van de vervaldatum van de tweede aanmaning het CJIB geen betaling heeft ontvangen, vindt een adresverificatie plaats indien dit niet eerder naar aanleiding van een onbestelbaar retourzending is gedaan alvorens de zaak doorgaat naar

het incassotraject.

Indien uit laatstgenoemde adresverificatie in de GBA blijkt dat betrokkene adresgegevens in de GBA gewijzigd zijn tussen het moment van de overtreding en het verzenden van de initiële aanschrijving wordt door het CJIB het inningstraject herstart met een initiële aanschrijving naar het laatst in de GBA gewijzigde adres.

6.

Uit de bijlagen bij de brief gedateerd 18 mei 2004 van verzoekster is mij gebleken dat aan haar zoon een viertal aanschrijvingen geldboetevonnissen dan wel een aanmaning betreffende een geldboetevonnissen zijn toegezonden; het betreft de geldboetevonnissen bekend onder de nummers 40130468, 401373016, 401341211 en 401359836.

Het geldboetevonnissen bekend onder nummer 401305468 is op 22 november 2002 door de Kantonrechter te Beetsterzwaag gewezen en op 7 december 2002 onherroepelijk geworden. De gegevens van laatstgenoemd vonnis, waaronder de adresgegevens, zijn op 6 februari 2003 door het parket aan het CJIB aangeleverd. De adresgegevens welke zijn aangeleverd stemmen overeen met de adresgegevens zoals vermeld in de GBA op 22 november 2002, nl. D.straat (...) te Leeuwarden.

Omdat betaling van de eerste termijn van de door de rechter toegestane betalingsregeling voor de vervaldatum niet op de rekening van het CJIB is gestort, is de betalingsregeling komen te vervallen en is een aanschrijving voor het gehele bedrag van het opgelegde vonnis op 2 juni 2003 verzonden aan het adres, waar verzoeksters zoon met betrekking tot geldboetevonnissen bekend onder nummer 401305468 n.l. D.straat (...) te Leeuwarden bekend staat. Omdat op de vervaldatum van laatstgenoemde aanschrijving, 2 juli 2003, het te vorderen bedrag niet op de rekening van het CJIB was gestort, is op 21 juli 2003 een eerste aanmaning naar laatstgenoemd adres verstuurd. Geen van de genoemde poststukken is door het CJIB als 'onbestelbaar retour' ontvangen. Er was derhalve geen aanleiding om tot verificatie van het aangeleverde adres over te gaan.

Het geldboetevonnissen bekend onder nummer 401373016 is op 7 mei 2003 door de politierechter te Leeuwarden gewezen en onherroepelijk geworden. De gegevens van laatstgenoemd geldboetevonnissen, waaronder de adresgegevens van verzoeksters zoon zijn op 4 juli 2003 aangeleverd door het parket aan het CJIB.

De adresgegevens welke aangeleverd zijn door het parket stemmen overeen met de adresgegevens zoals vermeld in de GBA op 7 mei 2003, n.l. B.straat (...) te Leeuwarden.

Het geldboetevonnissen bekend onder nummer 401341211 is op 7 maart 2003 door de Politierechter te Leeuwarden gewezen en onherroepelijk geworden.

De gegevens van laatstgenoemd geldboetevonnis, waaronder de adresgegevens zijn op 18 april 2003 door het parket aangeleverd aan het CJIB.

De adresgegevens welke door het parket zijn aangeleverd stemmen overeen met de adresgegevens zoals vermeld in de GBA op 7 maart 2003, n.l. B.straat (...) te Leeuwarden.

Het geldboetevonnis bekend onder nummer 401359836 is op 6 maart 2003 door de Politierechter te Leeuwarden gewezen en 21 maart 2003 onherroepelijk geworden. De gegevens van laatstgenoemd geldboetevonnis, waaronder de adresgegevens zijn op 5 juni 2003 door het parket aangeleverd aan het CJIB. De adresgegevens welke door het parket zijn aangeleverd stemmen overeen met de adresgegevens zoals vermeld in de GBA op 6 maart 2003, n.l. B.straat (...) te Leeuwarden. Omdat voor het verstrijken van de vervaldatum van laatstgenoemd geldboetevonnis het te vorderen bedrag niet op de rekening van het CJIB was gestort, is een aanmaning verstuurd naar het adres waaronder verzoeksters zoon met betrekking tot het geldboetevonnis bekend onder nummer 401359836 bekend stond bij het CJIB, n.l. B.straat (...) te Leeuwarden.

7.

Met betrekking tot de bij de brief gedateerd 18 mei 2004 door verzoekster bijgevoegde bijlagen betreffende Wahv beschikkingen kan ik u het volgende mededelen:

De Wahv-beschikking bekend onder nummer 59714841 betreft een constatering op kenteken (...).

De constatering van de overtreding van het verkeersvoorschrift vond plaats op 22 januari 2003. Omdat zoals hierboven al beschreven is, voor de adressering van de Wahv-beschikking het adres van de kentekenhouders in het kentekenregister uitgangspunt is, is bovengenoemde beschikking verzonden naar het adres D.straat (...) te Leeuwarden.

Uit het GBA overzicht blijkt dat verzoeksters zoon op het moment van de overtreding in de GBA ingeschreven stond op D.straat (...) te Leeuwarden.

De initiële beschikking en bij uitblijven van een 'onbestelbaar retour' zending de eerste aanmaning zijn op respectievelijk 1 april 2003 en 18 juni 2003 aan laatstgenoemd adres verzonden

De Wahv-beschikking bekend onder nummer 60750783 betreft een constatering op kenteken (...).

De constatering van de overtreding van het verkeersvoorschrift vond plaats op 7 april 2003. Ook hier is het adres van de kentekenhouders in het kentekenregister uitgangspunt geweest en is laatstgenoemde beschikking verstuurd naar het adres, waaronder

verzoeksters zoon in het kentekenregister vermeld stond, n.l. B.straat (...) te Leeuwarden.

Laatstgenoemd adres stemt overeen met het adres waaronder verzoeksters zoon op 7 april 2003 vermeld stond in de GBA. De initiële beschikking en bij uitblijven van een 'onbestelbaar retour' zending de eerste aanmaning zijn op respectievelijk 3 mei 2003 en 22 juli 2003 aan laatstgenoemd adres verzonden.

De Wahv beschikking bekend onder nummer 60125985 betreft een constatering op kenteken op 28 maart 2003 op kenteken (...). Ook hier is het adres van de kentekenhouders in het kentekenregister uitgangspunt geweest en is laatstgenoemde beschikking verstuurd naar het adres waaronder betrokkene op 28 maart 2003 in het kentekenregister vermeld stond. Laatstgenoemd adres stemt overeen met het adres waaronder verzoeksters zoon op 28 maart 2003 in de GBA vermeld stond n.l. D.straat (...) te Leeuwarden.

De initiële beschikking, de eerste en tweede aanmaning zijn op respectievelijk 12 april, 1 juli, en 22 augustus 2003 aan laatstgenoemd adres verzonden. Na een beoordeling waarvan de achtergrond op dit moment niet meer achterhaald kan worden, is op 18 oktober 2003 een nieuwe initiële beschikking toegezonden aan laatstgenoemd adres.

Op grond van bovenstaande kom ik tot de conclusie dat het CJIB met betrekking tot de adressering van de door de rechter opgelegde geldboetevonnissen en de aan Q verzonden Wahv-beschikkingen de bij het CJIB gebruikelijke handelswijze heeft gevolgd. Dit heeft geleid tot een adressering van geldboetevonnissen, aanmaningen en Wahv beschikkingen aan adressen, waarop verzoeksters zoon op het moment van verzending in de GBA bekend stond."

Met betrekking tot de slotzin van het ambtsbericht, deelde de minister van Justitie nog mee dat deze, anders dan het doet vermoeden, uitsluitend is gericht op het beleid van het CJIB inzake Wahv-beschikkingen. Bij het verzenden van dit soort beschikkingen welke op kenteken zijn geregistreerd, vindt door de koppeling met het kentekenregister controle plaats via de GBA, terwijl bij geldboetevonnissen daarentegen het CJIB is uitgegaan van de door het parket aangeleverde adresgegevens, aldus de minister.

Achtergrond

1. Aanwijzing executie (vervangende) vrijheidsstraffen, taakstraffen, boeten en maatregelen (voor zover hier van belang) van het College van procureurs-generaal, zoals geldig 1 augustus 2003

"10. Betalingsregelingen

De verantwoordelijkheid voor het aangaan van betalingsregelingen (inclusief uitstel van betaling) met betrekking tot aan het CJIB overgedragen geldboetevonnissen, schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen is exclusief voorbehouden aan het CJIB. In beginsel worden door het CJIB geen betalingsregelingen getroffen. Alleen op grond van bijzondere omstandigheden kan een verzoek om een betalingsregeling worden gehonoreerd.

Nadat het vonnis is overgedragen aan het CJIB, zenden de parketten alle verzoeken om betalingsregelingen, voor zover deze betrekking hebben op bij het CJIB geregistreerde zaken, door naar het CJIB.

Het is het parket niet toegestaan, ongeacht de fase waarin zich een geldboetevonnis of schadevergoedings- of ontnemingsmaatregel bevindt, een betalingsregeling te treffen met de veroordeelde.

Betalingsregelingen, waaronder betaling in gelijke termijnen die door het parket voor de overdracht zijn overeen gekomen, zullen door het CJIB onverkort worden uitgevoerd.

Wanneer het parket of de griffie al betaling heeft ontvangen (als verlate transactie of direct na de zitting) wordt dit aan het CJIB gemeld. Betalingen lager dan de opgelegde geldboete mogen niet worden geaccepteerd, tenzij terstond bij betaling wordt vastgesteld dat geen verdere inning hoeft plaats te vinden (bij verlate transactie of innings- experimenten). Dit wordt aan het CJIB gemeld (...).

Het is politie niet toegestaan een betalingsregeling aan te gaan met de veroordeelde."

2. Artikel 24a van het Wetboek van Strafrecht

"1. Indien bij het vonnis een of meer geldboeten zijn opgelegd tot een bedrag van ten minste € 225, is de rechter bevoegd bij de uitspraak te bepalen, dat de veroordeelde het bedrag in gedeelten mag voldoen. Elk van die gedeelten wordt daarbij op ten minste € 45 bepaald.

2. In geval van toepassing van het eerste lid stelt de rechter bij de uitspraak tevens termijnen vast voor de betaling van het tweede en - zo de geldboete in meer gedeelten mag worden voldaan - de volgende gedeelten.

3. Deze termijnen worden op ten minste één en ten hoogste drie maanden gesteld. Zij mogen tezamen een tijdvak van twee jaar niet overschrijden."

3. Artikel 24b, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht

"1. Wanneer een ingevolge een onherroepelijke veroordeling tot geldboete te betalen bedrag binnen de daarvoor gestelde termijn niet in zijn geheel is voldaan, wordt de

veroordeelde door het openbaar ministerie schriftelijk tot betaling aangemaand. Het bedrag wordt dan van rechtswege verhoogd met € 10. Het Openbaar Ministerie wijst de veroordeelde op het bepaalde in het tweede lid."

4. Hoofdstuk 7 van de interne executierichtlijn geldboetevonnissen

(voor zover hier van belang):

7.2. Betalingsregeling

"71. Indien uit het vonnis/arrest blijkt dat door de rechter een betalingsregeling is getroffen, dan wordt die uiteraard door het CJIB uitgevoerd. Doet veroordeelde of diens vertegenwoordiger in de inningsfase een verzoek aan het CJIB tot uitstel van betaling of betaling in termijnen dan beslist het CJIB. Komt een dergelijk verzoek op het parket binnen dan volgt prompte doorzending door dat parket ter verdere behandeling en beslissing aan het CJIB.

Er zijn drie betalingsregelingen mogelijk:

Termijnbetalingsregeling

uitstel van betaling

opleggen ter verjaring.

72. In beginsel worden geen betalingsregelingen getroffen.

Alleen op grond van bijzondere omstandigheden kan een verzoek na beoordeling gehonoreerd, waarbij de volgende grenzen gelden:

het verzoek wordt schriftelijk gedaan;

alle voor beoordeling relevante stukken zoals salarisstrook inkomstenverklaring e.d. (in kopie) worden overlegd;

het nog openstaande bedrag is hoger dan f 500;

de termijn waarbinnen volledige betaling moet zijn gerealiseerd is niet langer dan één jaar na datum honoreren van het verzoek;

bij bedragen boven de f 5000,- kan een andere termijn gelden.

73. Een verzoek als bovenvermeld wordt in beginsel niet gehonoreerd indien:

in een eerdere zaak een betalingsregeling verschuldigbaar niet is nagekomen (maximaal één jaar eerder);

de vervaldatum van de tweede aanmaning is verstreken;

een dwangbevel is uitgevaardigd volgt verwijzing naar de behandelende deurwaarder; een AB is uitgevaardigd.

74. Het niet nakomen van een betalingsregeling heeft tot gevolg dat deze vervalt en dat het nog openstaande bedrag van het boetevonniss onmiddellijk in zijn geheel opeisbaar wordt."